

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 14/10
v Luxemburgu 25. februára 2010

Rozsudok vo veci C-386/08
Firma Brita GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Výrobky pochádzajúce zo Západného brehu Jordánu nemôžu využívať preferenčný colný režim vyplývajúci z dohody medzi ES a Izraelom

Tvrdenie izraelských orgánov podľa ktorého sa na výrobky vyrobené na okupovaných územiach vzťahuje preferenčné zaobchádzanie priznané izraelským tovarom nezaväzuje colné orgány Únie.

Európske spoločenstvo postupne uzatvorilo dve euro-stredomorské asociačné dohody, prvú s Izraelom (dohoda medzi ES a Izraelom¹) a druhú s Organizáciou pre oslobodenie Palestíny (dohoda medzi ES a OOP²), pričom OOP konalo v mene palestínskych orgánov Západného brehu Jordánu a Pásmo Gazy. Tieto dohody najmä stanovujú, že priemyselné výrobky pochádzajúce z Izraela a palestínskych území môžu byť dovezené do Európskej únie bez cla a že príslušné orgány zmluvných strán majú spolupracovať s cieľom určiť presný pôvod výrobkov, na ktoré sa má uplatniť preferenčný režim.

Brita je nemeckou spoločnosťou, ktorá dováža zariadenia na výrobu sódok, ako aj príslušenstvo a sirupy, vyrábané izraelským dodávateľom, Soda-Club, ktorého výrobný závod sa nachádza v Mishor Adumin na Západnom brehu Jordánu, na východ od Jeruzalema.

Brita chcela doviesť do Nemecka tovary dodávané zo strany Soda-Club. Spoločnosť oznámila nemeckým colným orgánom, že tovary pochádzali z Izraela, a chcela, aby sa na ne uplatnil preferenčný režim podľa dohody medzi ES a Izraelom. Nemecké orgány, keďže mali podozrenie, že výrobky pochádzajú z okupovaných území, požiadali izraelské colné orgány, aby potvrdili, že tieto výrobky neboli vyrobené na týchto územiach.

Hoci izraelské orgány potvrdili, že predmetné tovary pochádzajú z územia, ktoré je pod ich správou, neodpovedali na otázku, či boli vyrobené na okupovaných územiach. Z tohto dôvodu nemecké orgány napokon odmietli priznať spoločnosti Brita preferenčný režim, a to preto, lebo nemožno s istotou overiť, že sa na dovezené tovary vzťahuje dohoda medzi ES a Izraelom.

Brita napadla toto rozhodnutie na súde a Finanzgericht Hamburg (finančný súd v Hamburgu, Nemecko) sa pýta Súdneho dvora, či sa na tovary vyrobené na okupovaných palestínskych územiach, ktorých izraelský pôvod potvrdili izraelské orgány, môže vzťahovať preferenčný režim zriadený dohodou medzi ES a Izraelom.

Súdny dvor vo svojom dnešnom rozsudku konštatuje, že **každá z dvoch asociačných dohôd má vlastnú územnú pôsobnosť**: dohoda medzi ES a Izraelom sa uplatňuje na územie štátu Izrael, kým dohoda medzi ES a OOP sa uplatňuje na územie Západného brehu Jordánu a Pásmo Gazy.

Súdny dvor uvádza, že všeobecné medzinárodné právo zakazuje vytvoriť povinnosť tretiemu subjektu, akým sú palestínske orgány Západného brehu Jordánu a Pásmo Gazy, bez jeho súhlasu. Dohodu medzi ES a Izraelom teda nemožno vykladať tak, že palestínske orgány sú

¹ Euro-stredomorská dohoda, ktorou sa zakladá pridruženie medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Izraelským štátom na druhej strane, podpísaná 20. novembra 1995 v Bruseli (Ú. v. ES L 147, 2000, s. 3; Mim. vyd. 11/033, s. 287, a Mim. vyd. 11/055, s. 167).

² Európska dočasná dohoda o pridružení o obchode a spolupráci medzi Európskym spoločenstvom, na jednej strane, a Organizáciou pre oslobodenie Palestíny (OOP) v prospech palestínskych orgánov Západného brehu a Pásmo Gazy, na druhej strane, podpísaná 24. februára 1997 v Bruseli (Ú. v. ES L 187, s. 3; Mim. vyd. 11/026, s. 124).

povinné vzdať sa výkonu právomocí, ktoré sú im zverené dohodou medzi ES a OOP, najmä pokiaľ ide o vydávanie colných dokumentov potvrdzujúcich pôvod tovarov vyrobených na území Západného brehu Jordánu a Pásmu Gazy.

Za týchto okolností Súdny dvor rozhodol, že **výrobky s pôvodom zo Západného brehu Jordánu nepatria do územnej pôsobnosti dohody medzi ES a Izraelom, a nemôže sa teda na ne vzťahovať ňou zriadený preferenčný režim**. Z toho vyplýva, že nemecké colné orgány môžu odmietnuť priznať preferenčné zaobchádzanie stanovené touto dohodou dotknutým tovarom z dôvodu, že pochádzali zo Západného brehu Jordánu.

Súdny dvor takisto zamietol teóriu, podľa ktorej by mal byť aj tak preferenčný režim priznaný v každom prípade izraelským výrobcom usadeným na okupovaných územiach, a to buď na základe dohody medzi ES a Izraelom, alebo na základe dohody medzi ES a OOP. Súdny dvor uvádza, že na tovary, v prípade ktorých izraelské orgány potvrdili, že pochádzajú z Izraela, sa môže vzťahovať preferenčné zaobchádzanie len podľa dohody medzi ES a Izraelom pod podmienkou, že boli vyrobené v Izraeli.

Pokiaľ ide o tvrdenie izraelských orgánov, podľa ktorého predmetné tovary pochádzajú z Izraela, Súdny dvor pripomína, že určenie pôvodu výrobkov vykonávajú orgány štátu vývozu. Orgány štátu vývozu majú totiž najlepšiu možnosť priamo overiť okolnosti, ktoré podmieňujú pôvod.

Preto v prípade kontroly vykonanej *a posteriori* colnými orgánmi štátu vývozu sú colné orgány štátu dovozu v zásade viazané výsledkami takejto kontroly.

V predmetnom prípade sa však kontrola *a posteriori* netýkala toho, či dovezené výrobky boli celé vyrobené na určitom mieste alebo boli podrobené dostatočnému spracovaniu na to, aby sa mohli považovať za také, že pochádzajú z tohto miesta. Predmet tejto kontroly sa týkal samotného miesta výroby dovezených výrobkov na účely posúdenia, či tieto výrobky patria do územnej pôsobnosti dohody medzi ES a Izraelom. Únia sa totiž domnieva, že na výrobky vyrobené v miestach, ktoré sa nachádzajú pod izraelskou správou od roku 1967, sa nevzťahuje preferenčné zaobchádzanie definované touto dohodou.

Napriek výslovnej žiadosti nemeckých orgánov izraelské orgány neodpovedali na otázku, či výrobky boli vyrobené v izraelských osadách na palestínskom území. Súdny dvor v tejto súvislosti poznamenáva, že izraelské orgány sú povinné na základe dohody medzi ES a Izraelom poskytovať dostatočné informácie na určenie skutočného pôvodu výrobkov.

Keďže si izraelské orgány nespĺnili túto povinnosť, **ich tvrdenie, podľa ktorého sa na predmetné výrobky má vzťahovať preferenčné zaobchádzanie vyhradené izraelským tovarom, nie je záväzné pre nemecké colné orgány**.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Fotografie z vyhlásenia rozsudku sú k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106